

(Címer)

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.III.30.047/2018/13. szám

A Szegedi Ítéltábla a **Ügyvédi Iroda neve** (ügyintéző: **ügyvéd neve, címe.**) által képviselt **Felperes neve, címe** szám alatti székhelyű **felperesnek** - a **Ügyvédi Iroda neve** (ügyintéző: **ügyvéd neve, címe.**) által képviselt **Alperes neve, címe** szám alatti székhelyű **alperes** ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2017. december 5. napján kelt 11.G.40.019/2017/26. számú részítélete ellen az alperes által 30. sorszámon előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1.000.000,- (Egymillió) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletéhez kapcsolódóan az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes jogelőde, a **B Takarékszövetkezet**, mint hitelező és az alperes, mint kölcsönbevevő között .../2009/18. szerződésszámon 2009. június 30. napján forint alapú kölcsönszerződés jött létre. A szerződés alapján a hitelező 80.000.000,- forint kölcsönt nyújtott az alperesnek. A kölcsön célja a **(város neve), (ipartelep címe)** szám alatti ingatlanon sportközpont létesítése, illetve az **A Nyrt**-től korábban felvett forgóeszköz hitel kiváltása volt.

A szerződés 4. pontja szerint a kölcsön futamideje kilenc év egy év türelmi idővel. Az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy megfizet minden naptári negyedév utolsó napján 2.500.000,- forintot úgy, hogy a törlesztés kezdő időpontja 2010. szeptember 30. napja, az utolsó törlesztési időpont 2018. június 28. napja.

A szerződés 5. pontja alapján az adós kötelezettséget vállalt arra, hogy megfizet a kölcsön folyósításának napjától, annak teljes visszafizetéséig ügyleti kamatot, ami a folyósításkor a hatályos hirdetmény szerinti mindenkor prime rate, a szerződéskötéskor 14%. Kezelési költség a szerződéskötéskor 0% volt, rendelkezésre tartási jutalék a kölcsönnek az adós rendelkezésére tartott igénybe nem vett része után a hatályos hirdetmény szerint a szerződéskötéskor évi 1%. Egyszeri hitel előkészítési díj 0,3%, azaz 240.000,- forint, szerződéskötési díj 2×7.000,- forint.

A szerződés 6. pontja alapján az ügyleti kamat és rendelkezésre tartási jutalék naptári negyedévente utólag a hónap utolsó napján esedékes.

A szerződés 7. pontja alapján a takarékszövetkezet jogosult a hiteldíj mértékét - a jogszabályi rendelkezések, a jegybanki előírások, a forrásköltség és a pénzpiaci kamatok változásától függően - egyoldalúan a kölcsön teljes visszafizetésének időtartama alatt megváltoztatni.

A 9. pont alapján a kamatváltozásról a takarékszövetkezet köteles az adóst haladéktalanul értesíteni. Amennyiben az adós az ügyleti kamat megváltozott mértékét nem fogadja el, úgy köteles az eredeti ügyleti kamattal teljes tartozását az értesítés kézhezvételétől számított 15 napon belül visszafizetni. Ellenkező esetben a takarékszövetkezet az értesítésben meghatározott időponttól kezdődően a módosított mértékű ügyleti kamatot jogosult felszámítani.

A szerződés 10. pontja szabályozza a késedelmi kamat felszámításának módját és mértékét, ami a meg nem fizetett tőkeösszeg után az ügyleti kamaton felül évi 6%. Az adós a teljes induló hiteldíj bármely elemének fizetésére vonatkozó kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a késedelem időszakára a késedelmesen teljesített összeg után évi 6% késedelmi kamat megfizetésére köteles.

A szerződés 11. pontjában az adós tudomásul vette, amennyiben a szerződésből származó fizetési kötelezettségeinek határidőben nem tesz eleget a takarékszövetkezet részére a követelés érvényesítésével kapcsolatban felmerülő valamennyi költség megfizetésére köteles.

A szerződés 23/b. pontja rögzíti, hogy a felek egymás közötti kapcsolattartásuk során valamennyi értesítést és közlést írásban kell megküldeniük. Ennek módja lehet egyebek mellett ajánlott, vagy tértivevényes postai küldemény. Az adósnak küldött ajánlott küldemény az igazolt feladástól számított második munkanapon tekintendő kézbesítettnek.

A kölcsönszerződés biztosítására a szerződő felek 2009. június 29. napján jelzálogszerződést kötöttek 80.000.000,- forint és járulékai erejéig az alperes tulajdonát képező **(ipartelep helyrajzi száma)**. hrsz. alatt nyilvántartott ipartelep megnevezésű, 1 hektár 9429 m² nagyságú, természetben **(irányítószám) (város neve), (ipartelep címe)** szám alatt található ingatlanra.

A jelzálogszerződés 2. pontja rögzíti, hogy jelzálog kiterjed a kölcsönszerződésből eredő tőketartozáson és járulékein túlmenően a követelés és a jelzálogjog érvényesítésének költségeire, továbbá a zálogtárgyra fordított szükséges költségekre is. A szerződő felek a kölcsöntartozás járulékainak tekintik a kölcsön - változó mértékű - ügyleti kamatát és rendelkezésre tartási, valamint folyósítási jutalékát, amely a kölcsön összegének és a rendelkezésre tartott összegnek éves százalékában, míg folyósítási jutalék esetében a folyósított összeg százalékában került meghatározásra (a továbbiakban együtt: hiteldíj), továbbá a kölcsön összegének, vagy a hiteldíjnak késedelmes törlesztése esetén a kölcsön összege után az ügyleti kamaton felül felszámított évi 6% késedelmi kamatot és a hiteldíj után felszámított évi 6% késedelmi kamatot. A teljes induló hiteldíj bármely elemének fizetésére vonatkozó kötelezettség késedelmes teljesítése esetén az adós a késedelem időtartamára, a késedelmesen teljesített összeg után 6% késedelmi kamat megfizetésére köteles.

A jelzálogszerződés 11. pontja rögzíti, hogy ha az alapul szolgáló kölcsönszerződés adósa a lejáratkor nem teljesít a jelzálogjogosult a jelzálogjoggal terhelt ingatlanból a fenti követelését bírósági végrehajtás útján, vagy a Ptk. 257. § 1-3. pontjaiban foglaltak szerint elégítheti ki.

A **(város neve)** III. kerület, belterület **(ipartelep helyrajzi száma)**. hrsz. alatt felvett, **(irányítószám) (város neve)** III. kerület, **(ipartelep címe)** szám alatti kivett sportközpont megjelölésű, 1 hektár 9429 m² területű ingatlan 1/1 tulajdoni illetősége az alperes tulajdonát képezi. Az alperes tulajdoni illetőségére 80.000.000,- forint és járulékai erejéig a takarékszövetkezet javára a jelzálogjog 2009. július 02. napján bejegyzésre került.

A felperes a 80.000.000,- forint kölcsönt 2009. július 02. napján folyósította.

A szerződő felek a kölcsönszerződést több alkalommal módosították, így 2009. június 30. napján a kölcsönszerződést 8.18. és 28. ponttal egészítették ki, 2010. január 20. napján a hirdetmény szerinti prime rate kamatot 13%-ra, 2010. június 18-án 12%-ra, 2011. július 20. napján 10%-ra leszállították, 2011. július 20. napján a kölcsön futamidejét 120 hónapra meghosszabbították azzal, hogy a havi

fizetendő részlet összege 1.500.000,- Ft, 2019. június 30-án pedig 23.500.000,- forint. A szerződés módosításával az alperesnek egyszeri 7.000,- forintos szerződéskötési díjat és egyszeri 500.000,- Ft-os átütemezési díjat kellett teljesítenie.

A kölcsönadó 2013. november 06. napján felszólította az alperest, hogy az addig lejárt 571.840,- forint törlesztőrészletet 8 napon belül fizesse meg. A felszólító levelet az alperes 2013. november 08. napján átvette.

A hitelező 2014. január 10. napján, illetve 2015. augusztus 07. napján kelt levelével ismételt felszólította az alperest az akkor már 2.964.871,- forint, illetve 21.495.239,- forint esedékes tartozások megfizetésére.

A felszólítások eredménytelensége miatt 2015. szeptember 22. napján a Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozással azonnali hatállyal felmondta a szerződést. A felmondó levél szerint a hitelező teljes követelése ekkor 67.603.298,- forintot tett ki. A kölcsön évi kamatlába 10%, éves kezelési költségének mértéke 0%, késedelmi kamatának évi mértéke 6%. A hitelező a felmondó levelet ajánlott küldeményként 2015. szeptember 24. napján postára adta, azt az alperes ügyvezetője postai tértivevény ellenjegyzésével igazolt módon 2015. október 12. napján átvette.

Az alperesnek kölcsönadó takarékszövetkezet, mint megbízott és az F Kft., mint megbízó között .../2009/10. számon 2009. augusztus 13. napján bankgarancia keretszerződés jött létre. A megbízó megbízta a takarékszövetkezetet, hogy a megbízó által megjelölt személyek, mint kedvezményezettek részére a megbízó által megjelölendő típusú bankgaranciákat legfeljebb 45.000.000,- forint erejéig adja ki. A szerződés 2011. július 22. napjáig volt hatályos.

A bankgarancia keretszerződés 1/c. pontja alapján a takarékszövetkezet a bankgaranciák nyújtásáért az egyes bankgaranciák összege után évi 1%-nak megfelelő garanciadíjat számít fel, a d. pont szerint a teljes időszakra számított garanciadíjat az ügyfél előre fizeti meg. A díjfizetés a garancia kibocsátásával megegyező napon esedékes.

A szerződés 1/e. pontja alapján a takarékszövetkezet a kifizetett összeggel kapcsolatos megtérítési igényét a megbízóval szemben fenntartja.

Az 1/g. pont alapján, amennyiben a takarékszövetkezet fizetési kötelezettsége az általa kibocsátott bankgarancia nyilatkozatok érvényesítése következtében bekövetkezik a takarékszövetkezet azt az ügyfélre továbbhárítja oly módon, hogy a bankgarancia nyilatkozat alapján teljesített összeg erejéig az ügyfél takarékszövetkezet felé fennálló megtérítési kötelezettsége a takarékszövetkezet általi kifizetés napján esedékessé válik, mint tőketartozás után a kifizetések napjától a visszafizetés napját megelőző napig, az érvényes kondíciós lista, hirdetmény szerint számított legmagasabb éven belüli ügyleti kamatot, valamint a bankkölcsönökre megállapított mértékű késedelmi kamatot (jelenleg évi 6%) köteles a takarékszövetkezetnek megfizetni.

Az alperes, mint zálogkötelezett és a takarékszövetkezet, mint jelzálogjogosult között 2009. augusztus 13. napján egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogszerződés jött létre az F Kft., mint adós és a jelzálogjogosult, mint hitelező közötti tartós hitelviszonyok alapján az adós ezen hitelügyletekből eredő kötelezettségei megfizetésének biztosítására 60.000.000,- forint és járulékai erejéig. A szerződő felek egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogjogot alapítottak a jelzálogkötelezett 1/1 arányú tulajdonát képező **(város neve)** I. kerület belterület **(lakás 1,2,3,4 helyrajzi száma)**., **(üzlethelyiség helyrajzi száma)** hrsz-ú, a valóságban **(város neve)**, **(lakás 2,3,4 címe)** alatti lakásokra, a **(üzlethelyiség címe)**. alatti üzlethelyiségre, valamint az **(lakás 1 címe)** alatti lakásra.

Az egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogjog kiterjedt a fenti hitelügyletekből eredő tőketartozáson, járulékein és díjain túlmenően a követelés és a jelzálogjog érvényesítésének költségeire, továbbá a jelzálogtárgyra fordított szükséges költségekre is.

A szerződés 10. pontja alapján amennyiben az alapul szolgáló tartós hitelezési jogviszonyt tartalmazó kölcsönszerződések adósa lejáratkor nem teljesít, a jelzálogjogosult a jelzálogjoggal terhelt ingatlanokból az 1. pontban írt követelését bírósági végrehajtás útján, vagy a Ptk. 257. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltak szerint elégítheti ki.

Az alperes, mint zálogkötelezett és a takarékszövetkezet, mint zálogjogosult között 2011. február 03. napján keretbiztosítéki jelzálogszerződés jött létre.

A szerződés 1. pontja rögzíti, hogy a jelzálogszerződéssel alapított keretbiztosítéki jelzálogjog biztosítékkul szolgál vagy szolgálhat a zálogjogosult mindazon követelése biztosítására, amelyek az F Kft., mint adós és a zálogjogosult, mint hitelező között 2011. február 03. napjától keret jellegű vagy egyedi szerződések - úgy, mint hitel, kölcsön, készfizető kezesség, bankgarancia, bankkezesesség, váltó, csekk, egyéb fizetési okmány, leszámítolás, pénzügyi lízing, faktoring és más hitelügyletre vonatkozó szerződés, továbbiakban (hitelügyletek) - megkötésével létrejött jogviszonyból, vagy a felsorolt bármely jogcímen keletkezik, vagy keletkezhet.

A szerződő felek a fenti hitelügyletekből eredő követelések megfizetésének biztosítására 170.000.000,- forint keretösszeg erejéig alapítottak keretbiztosítéki jelzálogjogot a zálogkötelezett tulajdonát 1/1 arányban képező **(város neve)** III. kerület, belterület **(ipartelep helyrajzi száma)**. hrsz. alatt nyilvántartott, természetben **(város neve)**, **(ipartelep címe)** szám alatt található ipartelep megnevezésű ingatlanra.

Az alábbi ingatlanok 1/1 tulajdoni illetősége az alperes tulajdonát képezi:

- **(város neve)** I. kerület, belterület **(lakás 1 helyrajzi száma)**. hrsz. alatt felvett lakás megjelölésű 85,61 m² területű, **(város neve)**, **(lakás 1 címe)** szám alatti ingatlan,
- **(város neve)** I. kerület, belterület **(lakás 2 helyrajzi száma)** hrsz. alatt felvett lakás megjelölésű 47,46 m² területű, **(város neve)**, **(lakás 2 címe)** számú ingatlan,
- **(város neve)** I. kerület, belterület **(lakás 3 helyrajzi száma)**. hrsz. alatt felvett lakás megjelölésű 58,8 m² területű, **(város neve)**, **(lakás 3 címe)** szám alatti ingatlan,
- **(város neve)** I. kerület, belterület **(lakás 4 helyrajzi száma)** hrsz. alatt felvett lakás megjelölésű 36,69 m² területű, **(város neve)**, **(lakás 4 címe)** szám alatti ingatlan,
- **(város neve)** I. kerület, belterület **(üzlethelyiség helyrajzi száma)** hrsz. alatt felvett üzlethelyiség megjelölésű 149,29 m² területű, **(város neve)**, **(üzlethelyiség címe)** szám alatti ingatlan,
- **(város neve)** III. kerület, belterület **(ipartelep helyrajzi száma)**. hrsz. alatt felvett kivett ipartelep megjelölésű 2 hektár 2453 m² területű, **(város neve)** III. kerület, **(ipartelep címe)** szám alatti ingatlan.

A **(város neve)** belterület **(ipartelep helyrajzi száma)**. hrsz.-ú ingatlanra a **(felperesi jogelőd neve)** (felperesi jogelőd) javára 170.000.000,- forint erejéig a keretbiztosítási jelzálogjog 2011. február 04. napján került bejegyzésre, míg a többi ingatlan tekintetében a **(felperesi jogelőd neve)** javára 60.000.000,- forint és járulékai erejéig egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogjog került bejegyzésre 2009. augusztus 14. napján.

A szerződő felek a bankgarancia keretszerződést két alkalommal módosították, 2010. december 16. napján a szerződés hatályát 2015. december 31. napjáig meghosszabbították. A 2012. április 27-i szerződésmódosítás a szerződés 1.a. és 1.c. pontjait érintette. E szerint a takarékszövetkezet legfeljebb 12.500.000,- forint erejéig vállalta a bankgaranciák kiadását, illetve az egyes bankgaranciák összege után évi 1,5%-nak megfelelő garanciadíjat számít fel.

A takarékszövetkezet a bankgarancia szerződés alapján két alkalommal állt helyt. A megbízó és a ... Város Önkormányzat között 2013. augusztus 21. napján kelt vállalkozási szerződés alapján

6.577.377,- forint, továbbá 2013. október 25. napján, illetve a megbízó és C Kft. között 2012. május 21. napján kelt szállítási keretszerződés alapján 991.227,- forint erejéig a 2013. december 20-i lehívásnak megfelelően.

A D. Kft. (cégjegyzékszám: Cg...., korábbi elnevezése: F Kft.) 2013. december 17-ei kezdőnaptól áll felszámolás alatt.

A felperesi jogelőd takarékszövetkezet a D. Kft. felszámolási eljárásába 2014. január 24. napján egyebek mellett a bankgarancia keretszerződésből eredő 7.568.564,- forint tőke, 406.504,- Ft kamat, 60.654,- forint késedelmi kamat, összesen 8.035.722,- forint összegű hitelezői igényét a felszámolónak bejelentette.

A felszámoló a bejelentett hitelező igényt nyilvántartásba vette.

A felperes hitelezői igénye a felszámolási eljárás során ezidáig nem térült meg.

A felperes többször módosított keresetében az ismertett jogviszonyokból származó követelés címén 82.510.175,- forint, valamint 56.500.000,- forint után 2017. január 26. napjától a kifizetés napjáig járó évi 16%-os mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest annak tűrésére, hogy a természetben **(város neve), (ipartelep címe)** szám alatti, az ingatlan-nyilvántartásban **(város neve) III. kerület, belterület (ipartelep helyrajzi száma)**. hrsz-on nyilvántartott ingatlanból a fent megjelölt összeg, továbbá az igényérvényesítési költségek erejéig kielégítést keressen.

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest annak tűrésére, hogy a természetben **(város neve), (lakás 1, 2,3,4 és az üzlethelyiség címe)** alatti, **(város neve) I. kerület, belterület (lakás 1 helyrajzi száma), (lakás 2 helyrajzi száma), (lakás 3 helyrajzi száma), (lakás 4 helyrajzi száma)**, valamint **(üzlethelyiség helyrajzi száma)** hrsz-on, továbbá a **(város neve) III. kerület, belterület (ipartelep helyrajzi száma)**. hrsz-on nyilvántartott ingatlanokból a felperes 7.568.564,- forint tőke és annak 2013. november 08. napjától a kiegyenlítés napjáig számítandó évi 16%-os mértékű kamata erejéig kielégítést keressen. E követeléseire nézve részítélet meghozatalát, és annak előzetes végrehajthatóvá nyilvánítását kérte.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes követelése idő előtti, a felperes nem lejárt követelést érvényesít, a felperes kereseti kérelme érdemi elbírálásra alkalmatlan. A szerződés azon rendelkezése, ami kézbesítési vélelmet állapít meg az adósnak küldött küldeményekre vonatkozóan tisztességtelen, ezért a szerződések nem tekinthetők hatályosan felmondottnak, a felperes követelését nem tette lejárttá. Az előzetes végrehajthatóság kapcsán kifejtette, hogy az igény érvényesítésének alapjául szolgáló okiratok nem minősülnek teljes bizonyító erejű magánokiratnak, mert nem kerültek szabályszerűen kiállításra a felperesi jogelőd által. A felperesi jogelőd cégjegyzékben feltüntetett cégjegyzésre jogosultjai között sem együttes, sem önálló aláírási joggal nem szerepelnek azon személyek, akik a perben becsatolt dokumentumokat aláírták. Az alperes 13. sorszám alatti beadványában már nem vonta kétségbe, hogy a kölcsönszerződés alapján részére a 80.000.000,- forint folyósításra került, azonban a felperes ezzel kapcsolatos elszámolásának összecszerúságát általánosságban vitatta. A garancia keretszerződés kapcsán hivatkozott arra, hogy tisztességtelen az egyoldalú kamatmódosítás, tisztességtelen az ügyleti kamatra elszámolt késedelmi kamat, ezáltal helytelen a felperes által kimutatott tartozás.

Az alperes a 22. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatában a felperes követelései közül a forintszerződésen alapuló követelést, illetve az F Kft. és a felperes között létrejött bankgarancia szerződésből származó felperesi követelést nem vitatta.

A 25. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben akként nyilatkozott, hogy mindkét szerződés semmis a Hpt. 210. § (1) bekezdése, a Hpt. 47. § (1) és (2) bekezdései miatt alakiból, mert a szerződéseket aláíró személyeket a cégjegyzék nem tartalmazza, ezen személyek cégjegyzésre nem jogosultak.

A perben a felperes a tényállási részben ismertetett jogviszonyokon felül további szerződésekből eredő igényét is érvényesíti az alperessel szemben, de a bíróság a Pp. 213. § (2) bekezdése alapján csak a tényállási részben ismertetett forint kölcsönszerződés, valamint a bankgarancia keretszerződés, ezek módosításai, illetve az ezekhez kapcsolódó jelzálogszerződéseken alapuló felperesi követelések tekintetében határozott, részítéletet hozva.

Az elsőfokú bíróság részítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg felperesnek 82.510.175,- (Nyolcvankettőmillió-ötszáz tízezer-egyszázhetvenöt) forintot, valamint ezen összegből 56.500.000,- (Ötvenhatmillió-ötszáz ezer) forint tőke után 2017. január 26. napjától a kifizetés napjáig járó évi 16%-os mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte az alperest annak tűrésére, hogy az említett követelés kapcsán a **(város neve)**, Belterület **(ipartelep helyrajzi száma)**. helyrajzi szám alatt felvett, természetben **(város neve)**, **(ipartelep címe)** szám alatti, pontosan körülírt ingatlan alperes nevében álló, 1/1 tulajdoni illetőségéből kielégítést keressen.

Kötelezte továbbá az alperest annak tűrésére, hogy a felperes 7.568.564,- forint tőke és ennek 2013. november 8. napjától a kifizetés napjáig járó évi 16%-os mértékű kamat követelése erejéig a **(város neve)** I., Belterület **(lakás 1,2,3,4 helyrajzi száma)** hrsz. alatt felvett lakásingatlanokból, valamint a **(város neve)**, Belterület **(üzlethelyiség helyrajzi száma)** hrsz. alatt felvett üzlethelyiség megjelölésű ingatlanból kielégítést keressen. A bíróság ezt meghaladóan, az előzetes végrehajthatóság iránti kérelem tekintetében a keresetet elutasította.

A bíróság ítéletének indokolásában pontosan ismertette a részítélet tárgyát képező .../2009/18. szerződésszámon 2009. június 30. napján felek közt megkötött kölcsönszerződés, valamint az annak biztosítékeként ugyanazon nap megkötött jelzálogszerződés feltételeit, és azok módosításait. A tényállás rögzíti továbbá a szerződés felmondásának időpontját, körülményeit, továbbá hogy a felperes jogelődje, mint megbízott, valamint az F Kft., mint megbízó között .../2009/10. számon 2009. augusztus 13. napján pontosan milyen tartalmú bankgarancia keretszerződés jött létre, valamint az ennek biztosítékaul szolgáló, az alperes, mint zálogkötelezett és a felperes, mint zálogjogosult között 2009. augusztus 13. napján megkötött egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogszerződés feltételeit is, melyekkel kapcsolatos felperesi követeléseket érintett a részítélet. A bíróság határozata a jogi indokolásában részletesen ismertette a bank kölcsönszerződésre vonatkozó Ptk., valamint Hpt. szabályokat, különös tekintettel a szerződés ellenjegyzésének módjára nézve. E körben megállapította, hogy az elbírálás tárgyát képező kölcsönszerződést és az ahhoz kapcsolódó jelzálogszerződést a pénzügyi intézmény részéről két személy írta alá. A bíróság külön nem vizsgálta, hogy a szerződéseket aláíró személyek cégjegyzésre jogosultak voltak-e, és azt sem, hogy a takarékszövetkezet belső szabályzata alapján meghatalmazottként a szerződéseket aláírhatták-e, mivel álláspontja szerint a szerződést aláíró személyek cégnyilvántartásba bejegyzésük esetén cégjegyzésre jogosultként, vagy a takarékszövetkezet belső szabályzata alapján a szerződéskötési jogosultsággal mindenképpen rendelkezhetek. Abban az esetben pedig, ha a Ptk. 221. § (1) bekezdése alapján álképviselőnek minősülnek, úgy az eljárásuk utólagos jóváhagyásával - ami a szerződésből eredő felperesi kötelezettségek teljesítéséből következik - a szerződő felek között a szerződés írásban létrejöttnek tekintendő. Az álképviselők eljárásának utólagos jóváhagyására ugyanis fennállt a felperes lehetősége. A bíróság megállapította továbbá, hogy a kölcsönszerződés jogszerű, hatályos felmondás folytán szűnt meg 2015. október 12. napján. Ezen időpontra számított, egyösszegű lejárt tőkét, kamatot és egyéb költségeket jogszerűen követelhetett a felperes, valamint ezek után további késedelmi kamatot is felszámíthatott. Az egyoldalú kamatemelésekkel

kapcsolatos alperesi kifogást is alaptalannak találta, mivel a 12. sorszám alatti felperesi beadvány 3. számú melléklete alapján megállapítható, hogy a felperes jogelődje a kamatokat valójában rendre csökkentette. Az ügyleti kamatok után késedelmi kamat felszámítás lehetőségét a forint alapú kölcsönszerződés 10. pontja tette lehetővé. A bíróság megjegyezte, az alperes egyebekben a részítélet tárgyát képező szerződésekkel kapcsolatos felperesi elszámolás helyességét nem vitatta, az összecszerűséggel kapcsolatban egyéb kifogása nem volt, ezért további bizonyítási eljárás nem volt szükséges az alperes marasztalására ezen szerződések vonatkozásában.

A bankgarancia-szerződéssel kapcsolatban a bíróság megállapította, a felperes a 12/22. és 23. szám alatti mellékletekkel bizonyította, hogy jogelődje és az F Kft. között erre nézve létrejött bankgarancia-szerződés alapján ... Város Önkormányzata felé 6.577.377,- forint, míg a C Kft. felé 991.227,- forint erejéig történt banki helytállás, ez mindösszesen 7.568.564,- forint tőke és járulékaire eredményezett alperesi fizetési kötelezettséget, melynek biztosítására kötött jelzálogszerződés szerinti helytállásra köteles az alperes, mint dologi adós.

A részítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását, a részítélettel elbírált keresetek teljes egészében történő elutasítását. Alperesi álláspont szerint a pénzügyi intézet nevében ellenjegyző személyek képviseleti jogosultságát a bíróságnak vizsgálnia kellett volna, és a tényállásban meg kellett volna állapítani, hogy azok a képviseleti jogukat kitől, milyen formában származtatják. Ennek hiányában nem tisztázott, hogy törvényes vagy meghatalmazott ügyleti képviselőként, avagy álképviselőként jártak-e el a pénzügyi intézet nevében szerződéseket aláíró személyek. A bíróság ezzel kapcsolatos jogi indokolása vagylagos lehetőségeket vet fel, de nem tartalmaz egyértelmű megállapítást. Alperes megjegyezte, a jelzálogszerződések esetében az álképviselői ellenjegyzések esetén utólagos megbízói jóváhagyás nem is merülhet fel, hiszen ezekkel kapcsolatban nem történt teljesítés, illetve olyan ráutaló magatartás sem valósult meg felperesi részről, melyből az eljáró álképviselők nyilatkozattételének utólagos jóváhagyására lehetne következtetni. A képviseleti jogosultság igazolása kapcsán a bírói gyakorlat szerint az vizsgálendő, hogy a képviseleti jogát az eljáró személy kitől, milyen formában származtatja, különösen akkor, ha ez a szerződést tartalmazó okirathoz nem tűnik ki.

Alperes sérelmezte, hogy a bíróság úgy tekintette, a részítélettel érintett szerződések alapján érvényesített felperesi követelések összecszerűségét ő nem vitatta. Ehhez képest álláspontja szerint a 13. sorszám alatti ellenkérelmében kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a folyósítás tényének elismerése mellett a szerződéshez kapcsolódó követelés összecszerűségét vitatja. Az összecszerűség tekintetében ő csupán az F Kft. és a felperes között létrejött bankgarancia-szerződésből származó felperesi követelést nem vitatta. A 22. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben tett nyilatkozatát kérte tartalma szerint pontosan figyelembe venni, és kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság azt kiterjesztően értelmezte.

Fenntartotta álláspontját atehtekintetben is, hogy a szerződések felmondására hatályosan nem került sor, így a felperesi követelés nem tekinthető lejártnak. A kölcsönszerződések egyösszegű visszafizetésének kötelezettsége emiatt nem állt be. A felperes által csatolt tértivevény csupán azt igazolja, hogy egy postai küldeményt adott fel a felperes alperes részére 2015. október 12-én, melyet alperes átvett, ez azonban nem igazolja, hogy ekkor a felperes által becsatolt felmondások kézbesítése történt meg. Megjegyezte, a felmondások esetében is fennáll a szabálytalan álképviselői eljárás miatti alaki érvénytelenség. Sérelmezte, hogy az ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványát a bíróság figyelmen kívül hagyta, ezzel álláspontja szerint eljárási szabálysértést valósított meg. Fellebbezését utólag kiegészítette azzal, hogy a felperesi elszámolás összecszerűségének pontosítása érdekében szakértői bizonyítást tart szükségesnek. Utalt arra, hogy a per tárgyát képező további szerződésekre nézve az elszámolás ellenőrzése érdekében az elsőfokú bíróság a tárgyalás folytatása során igazságügyi könyvszakértőt rendelt ki. A könyvszakértői bizonyítás szükséges a jelen részítélettel érintett kölcsönszerződés elszámolására nézve is. További fellebbezési észrevételként

megjegyezte, hogy a kölcsönszerződés biztosítékát képező jelzálogszerződés egy nappal korábban került aláírásra, mint maga a kölcsönszerződés. Álláspontja szerint a jelzálogszerződés már ez okból is semmis, hiszen nem létező kölcsönszerződést nem lehet a jövőre nézve jelzálogszerződéssel biztosítani. Ez lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés, így az semmis.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság részítéletének helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésben előadott nyilatkozatai, védekezése elsősorban az eljárás befejezésének késleltetését célozza. Ez szemben áll a Polgári perrendtartás egyik alapelveként meghatározott jóhiszemű pervitel követelményével. Felperesi álláspont szerint az alperesi nyilatkozatokat az elsőfokú bíróság azok helyes tartalma szerint vette figyelembe, a vitatás hiánya a követelések összecszerúségére is vonatkozott. A Kúria eseti döntéseire hivatkozással hangsúlyozta, az álképviselő eljárását a képviselt személy utólag alakszerűségi követelmények nélkül elfogadhatja, a szerződés ezzel érvényessé tehető. A jelen esetben a hitelintézet képviselőjének kell tekinteni az ügyintézés helyén dolgozó alkalmazottakat, akik a pénzügyintézet nevében ellenjegyezték a szerződéseket. A kölcsönszerződések mindegyike feltünteti a biztosítékul adott jelzálogszerződések megkötését, így ezekre is kiterjedt a képviselt felperes utólagos jóváhagyása.

Az ítéletábra a másodfokú eljárás során indokoltnak találta a bizonyítás kiegészítését, ennek keretében a felperes felhívásra csatolta a szerződéskötés időpontjában eljáró jogelődje, a **B Takarékszövetkezet Szervezeti és Működési Szabályzatát**, annak elfogadásáról szóló igazgatósági határozatot, valamint a részítélettel érintett szerződéseket, okiratokat felperesi jogelőd nevében ellenjegyző munkavállalók munkaszerződéseit. Táblázatos formában kimutatta továbbá, hogy mely szerződéseket, illetve a felmondást, valamint az ahhoz kapcsolódó felhívásokat személy szerint pontosan mely két munkavállaló írta alá az adott esetben. E bizonyítékok alapján az ítéletábra a perbeli tényállást az alábbiakkal egészítette ki.

A felperesi jogelőd részéről a 2009. június 30-i kölcsönszerződést **(személy 1)** fiókvezető és **(személy 2)** hitelügyintéző, a 2009. június 29-i jelzálogszerződést **(személy 1)** fiókvezető és **(személy 2)** hitelügyintéző, a 2009. augusztus 13-i bankgarancia-szerződést **(személy 1)** fiókvezető és **(személy 3)** hitelügyintéző, a 2011. február 3-i keretbiztosítéki jelzálogszerződést **(személy 1)** fiókvezető és **(személy 4)** hitelügyintéző, míg a 2015. szeptember 22-i felmondást **(személy 5)** és **(személy 6)** hátralékmenedzserek írták alá.

A felperesi pénzügyintézeti jogelőd SZMSZ 2.1.2. pontja a takarékszövetkezet képviselével kapcsolatos szabályok között rögzíti: a takarékszövetkezet képviselte együttes képviselő, a takarékszövetkezet jogi személy, amelyet az igazgatóság elnöke az egyik igazgatósági taggal, vagy két igazgatósági tag, illetve két ügyvezető együttesen képvisel. A takarékszövetkezet cégjegyzésére és pénzügyi szolgáltatási tevékenységével kapcsolatos kötelezettségvállalásra a két igazgatósági tag, illetve két ügyvezető együttesen jogosult. A két igazgatósági tag, illetve két ügyvezető együttes aláírási jogosultsága - az igazgatóság által jóváhagyott belső szabályzatban rögzített eljárási rend szerint - együttes aláírási jogosultságként átruházható. Az SZMSZ függeléke tartalmazza a takarékszövetkezetnél aláírásra jogosultak személyi körét. A takarékszövetkezet egységeiben kölcsönszerződés, betétszerződés, számlaszerződés, illetve ezekhez kapcsolódó egyéb megállapodások aláírására ketten együtt jogosultak.

A cégjegyzésre jogosultak: az egységvezetők, a kijelölt ügyintézők, pénztárosok. Egy további függelék rendelkezik a jogelőd takarékszövetkezetnél aláírásra kijelöltek személyi köréről, így a központban: az aktív üzletági vezető és munkatársak, passzív üzletági vezető és munkatársak, valamint követeléskezelők, míg az egységekben: hitelügyintézők, betétügyintézők.

A részítélettel érintett szerződések és egyéb okiratok aláírói között szereplő **(személy 1)** a perbeli időszakban munkavállaló, kirendeltség vezető volt, **(személy 2)**, **(személy 7)**, **(személy 3)**, **(személy 4)** pénzügyi ügyintézők voltak. Valamennyiük munkaszerződésében szerepel, hogy kölcsönszerződések elkészítésére jogosultak, felelnek azok szabályszerű aláírásáért. **(személy 5)**, valamint **(személy 6)** hátralékmenedzserként kölcsönszerződések, megállapodások felmondására feljogosított munkavállalók voltak a perbeli időszakban.

Az ismertetett bizonyítás kiegészítés tükrében az ítéletábra a fellebbezést nem találta alaposnak.

Az alperesi fellebbezés elsősorban azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a részítélet tárgyát képező kölcsönszerződés, valamint biztosítéki szerződések alaki szempontú érvényességét, a felperesi pénzügyintézet részéről történt ellenjegyzések szabályszerűségét. Erre nézve az elsőfokú bíróság valóban nem folytatott le bizonyítást, vagylagos indokolással minősítette alaki szempontból szabályszerűnek a felperesi ellenjegyzéseket. A felperes a perben azonban nem törvényes képviselői és nem is az álképviselői ellenjegyzésekre hivatkozott, hanem kifejezetten ügyleti képviselőire feljogosított személyekként jelölte meg az aláírókat, akik álláspontja szerint a szerződési okiratok ellenjegyzésére jogkörrel rendelkeztek. Erre nézve kellett a bizonyítást célirányosan lefolytatni, minden egyes okirat esetében az aláíró személyét, és ügyleti képviselői jogának eredetét ilyen esetben tisztázni kell. Nevezetesen azt, hogy az ellenjegyzés az irányadó jogszabályi, illetve belső szabályzati rendelkezéseknek megfelelően szabályszerűen történt-e. A perbeli bank-kölcsönszerződéseket a Hpt. 210. § (1) bekezdése szerint érvényesen csak írásban köthették meg a felek, a törvényi rendelkezés a megállapodás írásba foglalását konjunktívan előírta, ezért a Ptk. 217. § (1) bekezdése értelmében az alakítás megsértésével kötött szerződés semmis.

Lényeges ugyanakkor, hogy a Hpt. a szerződés írásba foglalásán túl további megszorító rendelkezést nem tartalmaz, így az írásbeliség, mint alaki követelmény teljesüléséhez elegendő az egyszerű okirati forma, azaz nem érvényességi kellék a szerződés közokiratba [Pp. 195. § (1) bekezdés] vagy teljes bizonyító erejű okiratba [Pp. 196. § (1) bekezdés] foglalása (BDT2001.496.).

Az aláírás szempontjából az egyszerű okirati forma az írásbeliség követelményét kielégíti, ha a gazdasági társaság jognyilatkozatát tartalmazó okiratból egyértelműen megállapítható, hogy a képviselő - még ha aláírása nem is tekinthető cégszerűnek - a szerződést a cég képviselői eljárva, tehát nem saját nevében írta alá (BDT2014.3175.).

A Ptk. a jogszabályban előírt, vagy a felek megállapodásában kikötött írásbeli alak formai és tartalmi elemeit részletesen nem határozza meg, csak azt írja elő, hogy legalább a szerződés lényeges tartalmát rögzítse az okirat. Megfelelő iránymutatást ad a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) az ingatlanátruházási szerződés érvényességéről szóló, de más ügyekre is analóg módon megfelelően alkalmazandó XXV. számú Polgári Elvi Döntése. Eszerint az írásbeliség követelménye szempontjából a szerződés érvényes létrejöttéhez szükséges és egyben elegendő, ha a szerződésről készült okirat tartalmazza a felek személyének megjelölését, a szerződés lényeges tartalmi elemeit és a felek, illetve - amennyiben képviselőik útján kötnek szerződést (Ptk. 219. § (1) bekezdés) - képviselőjük aláírását. A részítélettel érintett szerződések egyaránt tartalmazzák a felek megnevezését, a szerződés lényeges tartalmi elemeit és mind a felperes, mind az alperes képviselőinek aláírását is, tehát a szerződések írásba foglalása megtörtént.

A jogvita során valójában abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a szerződéskötéskor a felperesi jogelőd képviselői eljáró személyek rendelkeztek-e képviselői joggal, illetve az általuk alkalmazott aláírási forma szenved-e a szerződés érvényességére kiható alaki hibában.

Az írásbeliséghez kötött és képviselő közreműködésével létrejött szerződés a képviselő útján eljáró szerződő fél aláírása szempontjából alakilag érvényes, ha a szerződést tartalmazó okiratból kitűnik, hogy a megállapodást ténylegesen aláíró természetes személy nem a saját nevében, hanem az okiratban megjelölt szerződő fél nevében és képviselői eljárva járt el. Szükség esetén az aláíró természetes személy képviselői jogosultságának igazolása során vizsgálendő, hogy e jogát kitől,

milyen formában származtatja, nem szükséges azonban, hogy a képviselői jogosultság keletkezésének láncolata magából a képviselő által kötött szerződést tartalmazó okiratból kiderüljön (BDT2014.3133.).

A csatolt szerződésekből kiderült, hogy a jogosulti oldalon eljáró személyek nem saját nevükben jártak el.

A perbeli esetben tehát már az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett volna felperesi bizonyítási kötelezettség körébe eső okirati bizonyítékok beszerzése útján azt, hogy a felperesi jogelőd takarékszövetkezet törvényes képviseletére nem jogosult, és felperesi állítás szerint nem is álképviselőként okiratokat aláíró személyek, üzleti képviselettel felruházott munkavállalóként jogosultak voltak-e az okiratok ellenjegyzésére, és azt szabályszerűen tették-e meg. A másodfokú eljárás során lefolytatott kiegészítő bizonyítási eljárás eredményeként már tényszerűen megállapíthatóvá vált, hogy az iratok nagy részét ellenjegyző **(személy 1)** fiókvezető az SZMSZ 2.1.2. pont 3. bekezdés, valamint a függelék alapján egységvezetőként külön kijelölés nélkül is jogosult volt ellenjegyezni a szerződéseket. A szerződésekre ellenjegyzést adó további személyek pedig munkaviszonyban álló hitelügyművezőként, illetve a felmondás esetében a hátralékkezelési menedzserek a munkakörükhöz kapcsolódó munkaköri leírások alapján voltak olyan kijelölt személyek, akik a pénzügyi intézmény nevében aláírásra jogosultak voltak. Megvalósult az az előírás is, hogy legalább két ilyen üzleti jogosult személy aláírása rákerült az okiratokra. Az ítélet megállapította továbbá, hogy a felperesi jogelőd SZMSZ rendelkezései összhangban álltak a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXXII. tv. (Hpt.) 47. § (1) bekezdés a) pontjával, valamint (2) bekezdésével. Ez alapján a szövetkezeti formában működő hitelintézet esetében két igazgatósági tag, illetve két ügyvezető együttes aláírási joga ugyancsak együttes aláírási jogként a belső szabályzatban rögzített eljárási rend szerint került átruházásra a munkavállalók felé. A perbeli szerződések, valamint azok felmondásai tehát üzleti képviselettel felruházott személyek együttes ellenjegyzése, illetve cégbélyegző használat mellett szabályszerűnek minősül, mindebből következően a peres felek között a szerződéses jogviszonyok érvényesen, alaki hiba nélkül, szabályszerű módon, írásban létrejöttek. Ugyanez vonatkozik a felmondásra is, mely szabályszerű ellenjegyzés folytán a felperesi jogelőd pénzügyi intézmény hatályos szerződés megszüntetésre irányuló írásbeli jognyilatkozatának minősül, a megszűnés joghatásának kiváltására alkalmas volt [Ptk. 321. § (1), (2) bekezdés].

Az alperes vitatta a felmondás közlésének hatályosságát is, konkrétan azt, hogy az írásbeli felmondás az alperesi ügyvezető részére kézbesítésre került. Álláspontja szerint azon szerződési vélelem tisztességtelen, ezáltal semmis, mely szerint a címzettnek sikertelenül megkísérelt kézbesítéstől számított két napon belül a pénzügyi intézmény írásbeli okirata kézbesítettnek tekintendő. A felperes a felmondás hatályos közlésének igazolása körében azonban nem erre a szerződési vélelemre hivatkozott, hanem a periratokhoz csatolta az utóbb fellelt, szabályszerűen ellenjegyzett, 2015. szeptember 22-i keltezésű írásbeli felmondását. Az elsőfokú eljárásban 12. sorszám alatti beadványához emellett csatolt egy postai tértivevényt is, mely álláspontja szerint a felmondás postai kézbesítését igazolja 2015. október 12-i átvételi dátummal. A csatolt okirati bizonyítékon a dátum mellett **(személy 8)** átvetői névaláírás található, aki az alperesi kft. ügyvezetője volt ebben az időszakban, és aki a kölcsönszerződés, és biztosítéki szerződések megkötésénél az alperest képviselte. Az ítélet megállapította álláspontja szerint a postai tértivevényen feltüntetett küldeményazonosító ragszám, valamint a keresetlevélhez csatolt postakönyv-másolaton feltüntetett ragszám egyezősége, illetve az a körülmény, hogy a felmondás keltezéséhez képest nem sokkal későbbi időpontú a tértivevényen lévő kézbesítési keltezés - a bizonyítékok egybevetett mérlegelése útján -, tényszerűen megállapíthatóvá teszi, hogy az alperesi ügyvezető felé hatályosan megtörtént a felmondás postai kézbesítése [Pp. 206. § (1) bekezdés]. Ezzel ellentétes bizonyítékot az átvétel tagadásán kívül az

alperes nem tudott szolgáltatni, és nem volt elfogadható az az alperesi állítás sem, hogy más irat került az alperesnek megküldésre ezen időpontban, ezért az elsőfokú bírósággal egyezően az ítélet tábla is arra jogkövetkeztetésre jutott, hogy a szabályszerűen ellenjegyzett, és hatályosan közölt felperesi felmondás kiváltotta a szerződés megszűnését [Ptk. 321. § (1), (2) bekezdés].

Az alperes fellebbezését kiegészítette azon hivatkozással is, mely szerint a kölcsönszerződés biztosítékaul megkötni kívánt jelzálogszerződés azért érvénytelen, mert dátumozása folytán az időben megelőzte a kölcsönszerződés keletkezését. Lehetetlen célra irányuló szerződéskötés történt, a felek jövőre nézve nem köthettek jelzálogszerződést olyan szerződés biztosítékaként, amely akkor még létre sem jött. E jogi érvelésnek ellentmond a jelen esetre nézve analóg módon alkalmazható, Kúria BH1994/205. szám alatt közzétett eseti döntése, mely azt a bírói gyakorlatot tükrözi, hogy mellékkötelezettség-vállalás nemcsak a már fennálló, hanem a jövőben létrejövő követelés biztosítására is vonatkozhat. A jelzálogjog kikötése és ezzel kapcsolatos zálogkötelezettség felvállalása eleve mindig a jövőre nézve hatályos, a jogszabály pedig nem tartalmaz olyan kikötést, hogy ilyen mellékkötelezettség csak már fennálló főkötelezettségre nézve lenne vállalható. Ebből az következik, hogy a jövőben keletkező követelés is biztosítható jelzálogjoggal (vagy kezességgel), a megkötendő kölcsönszerződés lényeges tartalmi elemei az egy nappal korábbi jelzálog-alapításkor az alperes számára már bizonyosan ismertek voltak, és ezen ismert tartalommal a következő napon már sor is került a kölcsönszerződés aláírására. A jelzálogszerződésben vállalt kikötés ezért érvénytelennek nem tekinthető.

Az alperes a fellebbezésében hangsúlyozta azt is, hogy ő az elszámolásösszepszerűségét vitatja. A másodfokú eljárás során csatolta a részítélettel nem érintett további szerződésekre nézve meghozott szakértő kirendelő végzést, és indítványozta, hogy a részítélettel érintett kölcsönszerződésre nézve is kerüljön sor szakértői bizonyításra. Az elsőfokú bíróság úgy tekintette, hogy az alperes a követelésösszepszerűségét nem vitatta, ezért az elszámolás helyességét érdemben nem vizsgálta, aztösszepszerűségében elfogadta. Ezt utóbb az alperes fellebbezésében külön sérelmezte. Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság irataiban lévő alperesi nyilatkozatokat áttekintve megállapította, hogy a 13. sorszám alatti első érdemi ellenkérelmében az alperes konkrét elszámolási tétel meghatározása nélkül, általánosságban vitatta a felperesi elszámolás alapján megjelölt követelésösszepszerűségét. Ezt követően a 22. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldal 4. bekezdésében az alperesi jogi képviselő nyilatkozatának első mondata a következő: „A perrel érintett 5 db szerződés közül a forintalapú szerződést nem vitatom.” Ezt követően tett nyilatkozatában pedig csak a svájci frank alapú szerződések kapcsán, korábbi beadványára visszautalva jelentette be, hogy vitatja a felperesi számítások helyességét. Külön megjelölte az árfolyamrésszel történt, illetve az árfolyamrés nélküli elszámolást. A részítélet meghozatalát megelőző nyilatkozatában az alperes jogi képviselője már kizárólag a forintalapú szerződés aláírásának körülményeivel kapcsolatban vetette fel aggályait, azösszepszerűség vitatására már nem tért ki (25. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldal 1. bekezdés).

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe tartalma szerint az alperesi nyilatkozatot, mely azösszepszerűség vitatására már nem terjedt ki. Az ítélet tábla megjegyzi, hogy a bírói gyakorlat szerint bank kölcsönszerződésből eredő követeléshez kapcsolódó banki elszámolásösszepszerűségének vitatása esetén konkrét tételes megjelölést kell előadnia az adósnak arra nézve, hogy pontosan mely elszámolási tételt, milyen okból vitat, álláspontja szerint az mennyiben áll ellentétben a szerződési feltételekkel, illetve a jogszabályi háttérrel. Csak ilyen esetben kerülhet sor célirányos szakértői bizonyításra, a bírói gyakorlat nem teszi lehetővé, hogy az elszámolást általánosságban vitató alperesi védekezés esetén, az elszámolás teljes körű átvizsgálására irányuló szakértői bizonyítás történjen. Erre figyelemmel tehát még azösszepszerűséget általában vitató legelső alperesi nyilatkozat sem lett volna elegendő a szakértői bizonyítás elrendeléséhez. A

másodfokú eljárásban felhozott e tárgyú védekezést az ítéletábra egyébiránt a Pp. 235. § folytán alkalmazandó Pp. 141. § (6) bekezdésére tekintettel érdemben már nem is vehette figyelembe.

A kifejtett indokolásbeli kiegészítések mellett a másodfokú eljárás során beszerzett bizonyítékok tükrében vizsgálva az alperesi fellebbezést, az ítéletábra azt nem találta alaposnak, így az elsőfokú bíróság részítéletének megfellebbezett rendelkezéseit - az előzetes végrehajthatóság iránti kérelmet elutasító, nem fellebbezett rendelkezést nem érintve - helybenhagyta [Pp. 253. § (2) bekezdés].

Az eredménytelenül fellebbező alperes, mint másodfokú eljárásban pervesztes fél a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró és írásbeli, valamint szóbeli ellenkérelmeket előterjesztő felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. A felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíját az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pont, valamint (5) és (6) bekezdések alapján határozta meg.

A fellebbezéshez kapcsolódóan illetékfeljegyzési jogban részesült alperes által le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a másodfokon pervesztes alperes külön felhívásra köteles megfizetni az állam részére, a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdés, valamint 15. § (1) és (3) bekezdés szabályai szerint.

Szeged, 2018. szeptember 13.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Dobler László s.k.	Béri András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró